

Skarżąca uważa, że zgodnie z art. 103f rozporządzenia nr 1234/2007 zezwolenie Komisji na pomoc krajową dotyczy przyznania pomocy a nie ustanowienia przez Komisję maksymalnej granicy pomocy, jaka może zostać przyznana. Zdaniem skarżącej taka maksymalna granica została przewidziana w sposób jednoznaczny w rozporządzeniu nr 1234/2007, które stanowi, że pomoc krajowa nie może przekraczać 80 % wkładów finansowych na fundusze operacyjne członków lub organizacji producentów. Przepisy dotyczące częściowego zwrotu wspólnotowego pomocy krajowej również nie upoważniają Komisji do tego, aby przy ustanawianiu takiego zwrotu ustalała, jako maksymalną granicę kwotę, jaką państwo członkowskie zakomunikowało Komisji we wniosku o zezwolenia, jak również całkowitą kwotę pomocy, jak również wysokość pomocy przewidzianej dla niektórych organizacji producentów, tym bardziej wówczas, gdy we wspomnianej informacji rząd węgierski przedstawił rzeczne kwoty jako kwoty jedynie programowane lub szacunkowe.

Podobnie skarżąca twierdzi, że Komisja ma prawo sprawdzić, czy faktycznie wypłacona pomoc nie przekroczyła ww. maksymalnej wysokości 80 %, oraz czy zażądany zwrot nie przekracza 60 % przyznanej pomocy, jednakże nie może ustanowić jako maksymalnej wysokości zwrotu, kwot wskazanych we wniosku o zezwolenie lub w piśmie informującym dotyczącym owego wniosku, tym bardziej, że we wniosku lub w piśmie informującym podkreślono tymczasowy lub szacunkowy charakter danych. Jeżeli z określonych powodów zmienia się w trakcie roku wysokość pomocy krajowej udzielonej jakiegokolwiek organizacji producentów, częściowy zwrot wspólnotowy dokonywany jest według rzeczywiście wypłaconej kwoty, o ile spełnione zostały przesłanki ustanowione w prawie Unii w tym zakresie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — FSA przeciwko OHIM — Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE)

(Sprawa T-558/13)

(2014/C 24/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: FSA Srl (Busnago, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Locatelli i M. Cartella)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Motokit Veículos e Acessórios, SA (Vagos, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2013 r. w sprawie R 436/2012-2;
- nakazanie dokonania rejestracji słownego znaku towarowego FSA K-FOTCE;
- obciążenie pozwanego i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy FSA K-FORCE — wspólnotowy znak towarowy nr 9 191 909

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Motokit Veículos e Acessórios, SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podstawa unieważnienia prawa do znaku określona w art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 oraz art. 75 tego aktu

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Giovanni Cosmetics przeciwko OHIM — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)

(Sprawa T-559/13)

(2014/C 24/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giovanni Cosmetics, Inc. (Rancho Dominguez, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokaci J. van den Berg i M. Meddens-Bakker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Vasconcelos & Gonçalves, SA (Lizbona, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 sierpnia 2013 r. w sprawie R 1189/2012-2;
- nakazanie odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 9 232 471;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Vasconcelos & Gonçalves, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GIOVANNI GALLI” dla towarów i usług z klas 3, 14 i 18 — zgłoszenie nr 9 232 471

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2 404 283 „GIOVANNI” dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2013 r. — Sharp przeciwko OHIM (BIG PAD)

(Sprawa T-567/13)

(2014/C 24/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sharp KK (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda i E. Armero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2013 r. w sprawie R 2131/2012-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający słowne elementy „BIG PAD” dla towarów i usług z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 887 231

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Café do Brasil (KIMBO)

(Sprawa T-568/13)

(2014/C 24/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 sierpnia 2013 r. w sprawach R 636/2012-4 i R 608/2012-4;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Café do Brasil SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KIMBO” dla towarów i usług z klas 11, 21, 30, 32 i 43 — zgłoszenie nr 3 420 973